

Další debaty zúčastnil se zástupce Jugoslaviie Alex. Hudovernik a za Polsko Dr. Góra, jenž polsky odůvodňuje nutnost společné práce zástupců stavu ze všech zúčastněných států, ježto jen tím dá se docílit notářského řádu, pokud možno jednotného, spočívajícího v základních rysech notářského řádu z roku 1871.

Notář Dr. Gustav Raynoschek (Olomouc) lituje, že německým notářům v RČS. nebylo dopřáno pracovat na novém notářském řádu, který byl vypracován nejprv Ústředním spolkem československých notářů, a později vládou RČS.

Dr. Hollitscher (Budapešť) ostře se vyslovuje proti jakémukoliv zjednodušení směnečného protestu zejména proti snahám nahradit řádnou protestní listinu nějakou poznámkou na směnce neb allongi. Samy obchodní kruhy v Uhrách jsou proti podobnému zjednodušení protestu.

Totéž zdůrazňuje Dr. Plenck ze Štyr. Hradce.

Dr. Góra upozorňuje, že v Polsku již toto zjednodušení bylo provedeno.

Protest stručně napíše se na rubu směny neb allongi a kopie směny i protestu povinně se uchovávají v pouzdech na volných listech. Osoba protestujícího notáře může být nahrazena i kancelářským personálem notáře, jemuž na žádost notáře dá k tomu potřebný dekret krajský soud.

Po ukončení debaty president Eduard Hlozanek navrhuje, aby ustavena byla zvláštní stálá delegace notářská, v níž by se zúčastnil každý stát dvěma zástupci stavu. Tato delegace scházela by se ve Vídni podle potřeby, ke společné práci. Výsledky této práce by mohly být uveřejňovány ročně ve zvláštním almanachu. Za sídlo delegace navrhuje Vídeň, nikoli snad ze snahy její prestiž udržeti, nýbrž z toho důvodu, že Vídeň leží téměř uprostřed a má výhodné spojení se všemi státy. Kromě toho jedná se o to, získati pro spolupráci Německo, a zástupcům stavu notářského z Německa Vídeň by byla vhodná.

President Dr. Čulík poukazuje k svým vývodům na počátku jednání a zdůrazňuje, že zástupcové Ústředního spolku československých notářů jsou zde pouze ad informandum a že nemohou se zúčastniti žádných voleb ani hlasování, ježto musí dříve výsledky jednání předložiti svým korporacím k rozhodnutí. Pak teprv bude možno stanovisko notářů RČS. k jednáním ve Vídni precisovati.

President Dr. Hlozanek tento názor považuje za správný a jednomyslně schválený, a žádá, aby v případě přijetí názoru přítomnými projeveného oprávněnými korporacemi jednotlivých států:

1. sdělena byla jména stálých delegátů,

2. tito delegáti společně pracovali ve Vídni na programu směřujícím k jednotnému notářskému řádu ve všech zúčastněných státech a k hájení zájmu stavu.

Vřelými díky za horlivou práci končí předseda jednání a zve účastníky k přátelskému večeru v hotelu Bristol.

V salonech hotelu Bristol o 8. hod. večer rozproutila se nejvyšší srdečná zábava a při ní sledovány také akce sblíživací mezi jednotlivými delegáty. Z pozdravů zde projevených vynikal jak projev presidenta Hlozanka, tak zvláště skvělý francouzský projev presidenta Dra Čulíka, děkující zejména za přijetí, jehož se delegaci dostalo.

O 12. hod. noční účastníci se loučili s pocíty opravdu příjemnými.

Tabulka k rychlému výpočtu daně z obohacení.

Podle nového způsobu výpočtu při postupňované sazbě návrhu zákona o přímých daních sestavil notářský substitut Jan Šimek tabulku k rychlému výpočtu daně z obohacení, jejíž použití omezuje ztrátu času při vypočítávání daně z obohacení na minimum. — Tabulku tuto za režijní cenu Kč 2.— zašle na požádání sekretariát notářské komory v Praze.

Rozhodnutí.

Opatrovnický soud může též mimo případy § 254 obč. zák. zprostiti opatrovníka jeho úřadu a na jeho místě ustanoviti jiného, spatřuje-li v tom prospěch pro opatrovance. (Rozh. z 4. VI. 1926 R I. 435/26.) Uveřejněno v »Juristen-Zeitung« VII. roč., č. 19, str. 55.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu.

Vydání dítěte může otec vymáhati i proti manželce své, tedy matce dítěte, pořadem práva sporného.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 26. ledna 1926 čj. R I 44/26. Krajský soud v Hradci Králové Ck II 135/25.)

Otec nezletilého dítěte vymáhal žalobou proti manželce své a matce dítěte toho jeho vydání.

První soud vyhověl vznesené námitce nepřípustnosti pořad práva, maje za to, že nárok lze uplatňovati jen v řízení nesporném.

Druhá stolice změnila k rekursu žalobcovu usnesení v ten rozum, že se námitka zamítá.

Odůvodnění: Po rozumu § 145 obč. z. má otec právo požadovati vydání svého nezletilého dítěte na každém a tedy i na manželce, neboť právo je výronem jeho otcovské moci. (§§ 147, 91a 92 obč. z.)

Poněvadž není zákonného předpisu, jenž by tento nárok, i když je uplatňován proti manželce, odkazoval před soudce nesporného, jde o případ sporu ze vzájemného poměru mezi manžely, který není povahy čistě majetkoprávní a který proto patří dle § 50 č. 3 i. n. na pořad práva. Vždyť i po rozvodu a rozluce rozhoduje soud procesní, nedohodnou-li se manželé sami, komu z nich má býti dítě ponecháno. (§ 142 obč. z.)

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Odůvodnění: Právní názor II. stolice je úplně správný, takže vývody dovolacího rekursu nejsou s to je vyvrátiti. V podstatě poukazuje se na rozhodnutí č. 1546 a 3696.

Na věci nemůže pranic změnití ta okolnost, že mezi stranami je také již zahájen spor o rozvod, jelikož tu jde o dva samostatné na sobě nezávislé spory a zahájením sporu o rozvod nestává se spor o vydání dítěte zbytečným, jelikož i dle § 142 odst. 1. obč. z., není-li tu dohody, dlužno o vydání dítěte rozhodnouti pořadem sporu.

-r.

Firma nesmí ani k označení svých výrobků užívati jí nepříslušícího znění firmy.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 10. března 1926 R I 1072/25. Obchodní soud v Praze Firm 12625/25.)

Rejstříkový soud zakázal firmě X užívati jí nepříslušící firmy k označení jejích výrobků.

Rekurs zůstal bez úspěchu a také dovolací recurs minul se s úspěchem. Odůvodnění nejvyššího soudu:

Napadené usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení rejstříkového soudu, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy, není také zmatečným a nedostává se tudíž podmínek pro přípustnost dovolacího rekursu ve smyslu § 16 cís. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.

Vzhledem k vývodům dovolacího rekursu jest dodati ještě toto:

Rekursní soud správně uvádí, že § 5 zákona ze dne 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. neobsahuje ustanovení o tom, jak má býti zboží označováno a že jest proto otázku tu řešiti dle příslušných předpisů.

Nemůže býti sice pochybností, že dle tohoto zákonného předpisu může obchodník k označení zboží voliti mimo jiné také své vlastní jméno neb firmu i pouhé její součástky. Tím nejsou však derogovány předpisy obchodního zákona o firmách v ten smysl, že by kupec směl zásadně používatí k ozna-

čení zboží třeba jen části své firmy s funkcí její jako firmy (čl. 15 obch. z.). Naopak při použití jen součástky firmy k označení zboží, nejde již o »firmu«, nýbrž o souhrn slov, zvolený právě jen k označení zboží bez ohledu na firmu. To však musí být také ze znění a úpravy známky nade vší pochybnost patrné. Byla-li by známka upravena tak, že by vzešly pochybnosti, zda nejde o firmu, byl by rejstříkový soud oprávněn a také povinen, zakročit ve smyslu čl. 26 obch. z., poněvadž znamenání firmy jest přípustno jen způsobem, vyznačeným v obchodním rejstříku.

K takovým pochybnostem může vést i tvrzené označení zboží »Šumivé bonbony Santosa X Praha«, nebo v insertu, kde se uvádí výslovně, že si obecnostvo zvyklo na jakost šumivých bonbonů vyrobených z námou firmou Santosa X Praha XII č. x, kde není již jen pouhá zmínka o druhu nabízeného zboží, ale kde jest uvedena i vyrábětelka, ovšem označením od znění firmy naprosto odlišným. Že nešlo ani stěžovatelce o pouhé označení zboží, patrné zejména tam, kde připojuje podrobnou adresu. Tu pak i dodatek přidaný »vedoucí známka« jest bezvýznamným, poněvadž není bezpečnou zárukou, že by tato známka neobsahovala znění firmy, zde ovšem nesprávné a tudíž nepřipustné.

Je-li však způsob bezprostředního označení zboží nepřipustným, nemůže ho být použito ani při inserci zboží, jak již plyne z povahy věci.

Soudy nižších stolic postupovaly zcela ve smyslu návrhu odpůrce stěžovatelky, obmezivše své rozhodnutí jen co do insertů a oznámení v telefonním seznamu, co do obalu zboží pak jen na případ navrhovatelem zvláště vytčený, nevyhovující návrhu, aby byl zákaz rozšířen také na používání slova »Santosa X« na obalech šumivých bonbonů, pokud obsahují také celé správné znění firmy.

-r.

Firemní dodatek »Pharma« může připojen být k bližšímu označení podniku, třeba šlo jen o jednatelství a komisionářství s výrobky lékárníckými a nikoli o podnik lékárnícký.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 9. března 1926 R I 160/26.)

Firma mající za předmět závodu »jednatelství a komisionářství s výrobky farmaceutickými a jedy« opověděla se k zápisu do obchodního rejstříku ve znění »Pharma A & B se sídlem v Praze«.

Rejstříkový soud vrátil opověď k opravě, aby znění firmy bylo upraveno vypuštěním dodatku »Pharma«, poněvadž prý by vedl k mínění, že jde o podnik lékárnícký.

Rekursní soud stížnosti nevyhověl.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu ale vyhověl, usnesení nižší zrušil a uložil rejstříkovému soudu, aby nepřihlížející k důvodu, pro který opověď vrátil k opravě, znova o opovědi rozhodl. Důvody:

Dovolací soud nesdílí názor, že by byl věcný dodatek »Pharma« při obmýšlené firmě proto nepřipustným, poněvadž tento výrok dle svého slovního významu i dle všeobecného pojetí vyjadřuje pojem léku a že by proto ve spojení se jmény společníků vzbuzoval zdání, že tu jde o podnik lékárnícký, pak že dodatkem tímto není bližší označen skutečný předmět podniku firmu opovídající společnosti, takže neodpovídá předpisu čl. 16 obch. z.

Vychází-li se ze správného předpokladu, že dle čl. 16 cit. zák. jsou přípustnými jako dodatky k hlavní součástce firmy i jména zřejmě fantastická, pokud mají jakýsi vztah k předmětu neb místu, podniku a tím právě slouží k bližšímu pravidelnému jeho označení, nelze upřít přípustnost ani zvolenému dodatku »Pharma« k firmě veřejné společnosti, o niž jde.

Předmětem podniku společnosti jest provozování obchodního jednatelství a komisionářství s výrobky farmaceutickými jakož i jedy, pokud prodej těchto není vyhrazen lékárnám. Výrobky farmaceutické a jedy jsou však z celkové části také léky. Blíží se tudíž zvolený dodatek »Pharma« svým významem značně povaze podniku a lze jej právem pokládati za dodatek sloužící k jeho bližšímu označení (čl. 16 obch. z.), tudíž přípustný, byť i nebyl ochrannou známkou.

Že by bylo nebezpečí záměny skutečného podniku společnosti s podnikem lékárníckým, nedá se z dodatku »Pharma« dovodit. Jest celá řada továren vyrábějících určité druhy léků, které nejsou lékárnami v obvyklém slova smyslu, nýbrž podniky průmyslovými, jež své výrobky dodávají lékárnám, aby je beze změny uvedly do obchodu. Neodporovalo by zajisté svrchu zmíněným zásadám, kdyby takový podnik zvolil

si firemní dodatek »Pharma« a není takové závady ani při firmě podniku stěžovatelů.

Poněvadž však dalších překážek, které by odůvodňovaly vrácení opovědi k opravě, neshledal ani rejstříkový ani rekursní soud, právní názor pak co do nepřipustnosti firemního dodatku »Pharma« zřejmě odporuje znění i smyslu čl. 16 obch. zák. bylo rozhodnuto tak, jak se stalo.

-r.

Z E D N E.

Nový ministr spravedlnosti. Notářská komora pražská svým předsedou a místopředsedou a Spolek notářů československých svým předsedou blahopřáli 20. října t. r. novému ministru spravedlnosti panu Dr. Mayer-Hartingovi a při této příležitosti přednesli mu naše stavovská přání zejména pokud se týká předložení nového notářského řádu parlamentu a upravení sazebníku notářského. Pan ministr přijal deputaci velice blahosklonně a ujistil ji, že jest přítelem notářského stavu i slíbil stavu tomu svou podporu.

Reforma daňová. Notářská komora pražská těžce nese, že ministerstvo financí při své zákonodárné činnosti opomíjí stav notářský, nevyžadujíc dobrozdání notářských komor, zejména ve věcech daňových, ačkoliv jest všeobecně známo, že právě notáři pro důvěru které se těší u všeho obecnstva jsou nevíce vyhledáváni jako poradci ve věcech daňových. Proto také obrátila se komora na ministerstvo se žádostí o zaslání osnovy nového zákona o daních. Bylo jí však žel sděleno, že návrh zákona jest již úplně vypracován tak, že by nebylo více lze na posudek komory přihlížeti.

Daň z obratu. Notářská komora pražská podala spolu se spolkem našim ministerstvu financí spis, v němž se dožaduje toho, aby při novelisaci zákona při dani z obratu bylo výslovně ustanoveno, že dani této nepodléhají hotové výlohy a zejména kolkovné a poštovné.

Fond Dra Bařka. Notářská komora v Mostě zaslala tyto dny 1450 Kč jako výsledek sbírky mezi svými příslušníky na fond Dra Bařka. Pro týž fond věnovala notářská komora pražská k uctění památky zesnulého notáře Matějky místo věnce 500 Kč.

Formuláře k notářskému řádu. Spolek náš miní vydati nové formuláře k novému notářskému řádu. Za tím účelem žádáme veškeré kolegy, aby nám učinili příslušné návrhy, zejména má-li býti zachována nynější forma, čili má-li býti přijata forma jiná, na př. francouzská, dle kteréž uvádí se datum ku konci spisu a nikoliv na začátku.

Zpráva o říjnové schůzi spolku notářů Praha. Schůze zahájena byla dne 30. X. 1926 o 7. hodině večerní; zahájil ji místopředseda pan notář J. Křen tím, že uvítal přítomné a omluvil nepřítomného předsedu JUDra V. Černého.

V proslovu k členstvu oznámil, že odešel ze řad pražského notářstva pan Břetislav Matějka notář v Žižkově, ocenil vřelým způsobem činnost zesnulého kolegy a požádal přítomné, aby uctili památku téhož povstáním ze svých míst, což přítomní učinili.

Na to představil schůzi kolegu kandidáta notářství JUC Jana Šimka, který uvolil se přednášeti o daňové reformě a o vládním návrhu o této.

Po té přednášející kolega kandidát notářství JUC J. Šimek v obsáhlé přednášce přes půl druhé hodiny trvající probral jednotlivá vřdčí hlediska daňové reformy, zaujal kritické stanovisko k jednotlivým bodům návrhu a způsobem ryze věcným ocenil výhody této.

Po skončení přednášky přijaté sympatickým potleskem přítomných rozpráda se debata, do které zasáhli šťastným způsobem kolegové JUDr. Jaroslav Ponec a JUDr. Hugo Patsch, z nichž poslední uvolil se k návrhu jednatele notáře Viktora Ludwiga přednášeti v příští schůzi o tak zvané »stabilizační bilanci« a významu této ohledně povolání tak zvaných svobodných, jímž i stav notářsky náleží a kteréž nejsou účastny výhod této bilance v berní osnově.

Na to probrány některé případy z praxe a po té zdařilá schůze o 9. hodině večerní skončena.

Lg.

Valná hromada spolku kandidátů notářství konala se dne 30. května 1926 v Obecním domě hlav. města Prahy za četné účasti kolegů z Čech a Moravy. Z pozvaných hostů omluvili se páni sekč. šéf Dr. Roubíček, min. rada Mrština a prezident not. komory pražské p. Dr. Jaroslav Čulík.